

РЕШЕНИЕ

№ 132

гр. Раднево, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Асен Цветанов

при участието на секретаря Росица Д. Динева
в присъствието на прокурора Д. П. С.
като разгледа докладваното от Асен Цветанов Гражданско дело №
20235520100700 по описа за 2023 година

Предявена е молба с правно основание чл. 19, ал. 1 ЗГР.

Производството е образувано по молба на Т. И. И. с искане за промяна на фамилното ѝ име. Молителката твърди, че при раждането родителите ѝ са посочили за нейно фамилно име – Г., бащиното име на баща ѝ – И.Г.С., което е записано в акта ѝ за раждане № 621/*****г. на ГНС – Ямбол, а след сключване на граждански брак приела за фамилно име същото на съпруга си, с който прекратили гражданския си брак през 2020 г. по взаимно съгласие по реда на чл. 50 СК и тогава запазила брачното си фамилно име. Твърди, че към момента вече не желае да носи брачното си фамилно име и с оглед правото на свободен избор на фамилно име желае да възвърне предбрачното си фамилно име Г., с което била вписана в ред документи. Поради това иска от съда да постанови решение, с което да допусне промяна на фамилното ѝ име на Г..

Заинтересованата страна община Стара Загора не взема становище по молбата, не изпраща представител в открито съдебно заседание.

Заинтересованата страна община Ямбол не взема становище по молбата, не изпраща представител в открито съдебно заседание.

Контролиращата страна РП-Стара Загора, ТО-Раднево, чрез прокурор Д. С. в открито съдебно заседание взема становище за основателност на молбата за промяна на фамилното име на молителката.

Съдът, като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, с оглед направените доводи и възражения, достигна до следните фактически и правни изводи:

Молителката Т. И. И. по удостоверение за раждане № 621 от ***** г., издадено от ГНС Ямбол /л. 4/, е носила имената Т. И. Г., родена на ***** г. в гр. Ямбол.

По делото е прието като писмено доказателство заверено копие на препис от съдебно решение № 177 от 26.02.2020 г. по гр.д. № 452/2020 г. на РС-Хасково, влязло в законна сила на 26.02.2020 г., от което е видно, че молителката Т. И. И. е била в граждански брак с лицето И.К.И., като е постановено със съдебното решение молителката след прекратяване на брака да носи брачната си фамилия И.. От тук следва извод, че при сключването на гражданския брак молителката, тогава именувана Т. И. Г. е приела да носи фамилното име на съпруга си И.К.И., поради което след сключване на брака се е именувала Т. И. И.. Това положение продължава до настоящия момент, което е видно от самото решение за прекратяване на брака, с което по реда на чл. 53 СК е постановено молителката да продължи след прекратяване на брака да носи брачното си фамилно име И.. Преди това от представените заверени копия на диплома за завършено средно образование № 0013233, рег. № 1938/30.06.1995г. изд. от II Смесено средно училище / Гимназия „Васил Левски” гр. Ямбол и Диплома за завършено висше образование № 037116, рег. № 25600/17.05.2001г. същата се води със същите имена, а именно Т. И. Г..

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля А.И.Т., от чиито показания е видно, че познава молителката от повече от 20 години с имената Т. И., както и всичките ѝ колеги, които я познавали като съдия И., дори и след като се омъжила, когато приела фамилията на съпруга си И.. По стечение на обстоятелствата се стигнало до прекратяване на брака на молителката, което било свързано с много шокови ситуации за молителката от строго личен характер и поради силното ѝ безпокойство и емоционално състояние към онзи момент при прекратяването на брака, тя не се възползвала от възможността да си възстанови предбрачното фамилно име Г., но към настоящия момент желае да стори това, тъй като от години не поддържала никакви отношения с бившия си съпруг, освен за въпросите, касаещи непълнолетното ѝ дете. Свидетелката сочи, че много документи са издадени на молителката с фамилното име, което е имала преди сключване на брака и сега обстоятелството, че продължава да носи фамилното име на съпруга си ѝ създавало неудобство при общуването, както и емоционален дискомфорт.

Имайки предвид тези установени по делото обстоятелства съдът намери молбата за промяна на фамилното име на молителката за основателна.

Според разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ЗГР промяна на имената на едно лице се допуска, когато то е осмиващо, опозоряващо или обществено неприемливо, както и когато важни обстоятелства налагат това. Друго законодателно уредено потестативно право за промяна на фамилното име е

въведена в чл. 53 СК, съгласно която разпоредба след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак. За разлика от чл. 103 от СК'85 г., предполагащ съгласие на другия съпруг или известност с името на другия съпруг, разпоредбата на чл. 53 СК не поставя въпросът за фамилното име в зависимост от волята на съпруга, чието фамилно име е прието при сключването на брака и ако съпругът, приел името на другия съпруг при сключване на брака, не заяви желание за възстановяване на фамилното име преди брака, то той запазва брачното си фамилно име, съответно ако заяви промяна, то ще следва да се възвърне предишното фамилно име /решение № 245 от 17.05.2012 г. по гр.д. № 1058/2011 г. на ВКС, 4-то ГО/. Законодателят лаконично е посочил в разпоредбата на чл. 53 СК, че след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак, без да е посочил до кой момент може да се стори това. Съдебната практика приема, че след влизане в сила на решението за развод, промяната на фамилното име може да бъде направена само по общия исков ред на основание предпоставките на чл. 19, ал. 1 ЗГР.

Името е словесно обозначение, което служи за индивидуализация, идентификация, отличаване на едно физическо лице от останалите. Ако това обозначение създава обществено или лично неудобство, индикира на обстоятелства, свързани с произхода, които не е нужно да бъдат манифестирани или пък по косвен път името прави тези обстоятелства ненужно достояние на неограничен кръг лица, е допустима промяната му по реда на чл. 19 ЗГР. Исканата промяна не засяга чужда правна сфера, не преследва цели, различни от заявените.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1, пр. последно от ЗГР промяната на собствено, бащино или фамилно име се допуска от съда въз основа на писмена молба на заинтересувания, когато важни обстоятелства налагат това. Името е основен елемент на правната индивидуализация на физическите лица. Правото на име е абсолютно притезателно субективно право на всяко лице, но същевременно физическите лица са задължени да имат име и като основен индивидуализиращ белег в обществото. В тази връзка законодателят е създал строго определени изисквания, които следва да се спазят при избора на име с оглед необходимостта от стабилитет на правната индивидуализация на лицата в обществото. От друга страна, при определени предпоставки, е отчетен и интересът на лицата да променят името си, което е тяхно субективно потестативно право. Тези предпоставки са изчерпателно предвидени в закона в чл. 19, ал. 1 ЗГР - името следва да е осмиващо, опозоряващо, обществено неприемливо или важни обстоятелства да налагат промяната му. В случая не се твърди, а не се и установява по делото имената на молителя да са осмиващи, опозоряващи и обществено неприемливи, с оглед на което произнасянето на съда е ограничено до това дали са

важни обстоятелства, които да обуславят допускане на исканата промяна на имената, което следва да бъде предмет на установяване и доказване в настоящото съдебно производство.

В закона не са посочени какви обстоятелства следва да се преценяват като важни, за да са основание за промяна на името, т.е. липсва легална дефиниция на това понятие. Законодателят е предоставил на съда във всеки конкретен случай да преценява, дали изложените пред него доводи за направеното искане за промяна на име представляват важни такива по смисъла на закона. В тази връзка следва да се съобразят и решенията на ВКС, с които се цели преодоляване на противоречивата практика на съдилищата и точното прилагане на закона по отношение на това какво се влага под „важни обстоятелства“ по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗГР. В решение № 346/25.11.2011 г. по гр.дело № 1387/2010 г. на III ГО на ВКС, решение № 680 от 11.01.2011 г. по гр.дело № 1164/2009 г. на IV ГО на ВКС и решение № 507 от 22.10.2010 г. по гр.дело № 227/2010 г. на III ГО на ВКС, изрично е посочено, че значимостта на обстоятелствата следва да се преценяват в контекста на всеки отделен случай, като предвид основните принципи на гражданското право и обществения морал, важни по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗГР са такива лични и обществени обстоятелства, които правят носенето на името лично или обществено неудобно или неподходящо, като преценката следва да бъде обвързана с императивните изисквания на чл. 13 и чл. 14 ЗГР, относно начина на образуване на бащиното и фамилното име на физическото лице. Константната съдебна практика определя като „важни обстоятелства“ по смисъла вложен в нормата на [чл. 19, ал. 1 ЗГР](#) тези, които са лично и обществено значими, като например известността на лицето в обществото с име, с което се идентифицира, носенето от лицето на различни имена в различни периоди от време в резултат на станала не по волята му промяна и др. В този смисъл е решение № 507 от 22.10.2010 г. на ВКС по гр.д. № 227/2010 г., III г.о., ГК.

Настоящият съдебен състав счита, че в случая при преценка на доказателствата по делото в тяхната съвкупност се установяват да са налице важни по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗГР обстоятелства, които да обосноват исканата от молителя промяна на фамилното й име. В случая е видно, че молителката е приела брачното фамилно име на съпруга си при сключване на брака. По-късно при прекратяване на брака е постановено молителката да носи брачното си фамилно име И., което съобразно чл. 53 СК се постановява и служебно от брачния съд при липса на искане от съпругата да носи занапред предбрачното си фамилно име. Молителката твърди, че брачният съд служебно се е произнесъл по този въпрос след подписано от страните споразумение за прекратяване на брака. Принципно достигането до крайния лимит на търпимост в брачните отношения води до желание у съпрузите и

често до прекратяване на брака. А причините за това, възведени от законодателя като водещи до дълбоко и непоправимо разстройство на брака, често са такива, които са свързани с негативни чувства у съпрузите. В случая се установи, че молителката е пропуснала да заяви желание в брачния процес по реда на чл. 53 СК да си върне предбрачното фамилно име Г., както се установи от удостоверение за раждане, поради което все още е с фамилното име на бившия си съпруг - И.. Неприятните чувства около дълбокото и непоправимо разстройство на брака често са свързани с липса на упражняване на правото по чл. 53 СК от страна на приелите фамилното име на съпруга си съпрузи, което потестативно право следва да е допустимо да се реализира в процес по чл. 19, ал. 1 ЗГР във вр. чл. 53 СК, който пропуск следва да се счита за важно обстоятелство по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗГР.

Видно за съда е обстоятелството, че въпреки прекратяването на брака и постановеното в съдебното решение молителката да продължи да носи брачното си фамилно име И., тя оттогава до настоящия момент сред роднини, приятели, близки, в местоработата ѝ е известна и се обръщат към нея с бащиното фамилно име И., а не с действителното ѝ фамилно име И., което носи формално.

Това важно обстоятелство налага допускане на исканата от молителя промяна във фамилното ѝ име от И. на Г.. Поради това съдът намери, че следва да уважи молбата и да допусне исканата промяна на фамилното име на молителката, която промяна не противоречи на императивните правни норми.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА промяна на фамилното име на Т. И. И., родена на ***** г. в гр. Ямбол, ЕГН *****, с постоянен адрес *****, като вместо вписаното досега фамилно име „И.“ да носи занапред фамилното име „Г.“.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

След влизане в сила на решението да се изпратят, по реда на чл. 107, ал. 1 ПАС, съобщения със заверени преписи от съдебния акт за изпълнение на процедурата по чл. 75, ал. 1 ЗГР до:

1. Отдел „Гражданска регистрация и административно обслужване“ при община Ямбол, съгласно чл. 4, ал. 2 ЗГР.

2. Община Ямбол за отразяване на допуснатата промяната в акта за раждане и личния регистрационен картон на молителката, съгласно чл. 4, ал. 1 ЗГР.

3. Бюро „Съдимост“ при Ямболски районен съд.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____